

[Christmas Møller.]

ogsaa fra de Sider i Salen — det haaber jeg i alt Fald —, som har stillet sig afvisende paa dette Omraade, være tilbøjelig til at gaa ind for en Lettelse, saaledes som vi saa stærkt har kæmpet for.

Jeg har i øvrigt kun et Par enkelte Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Krag.

Det ærede Medlem Hr. Krag holdt jo en Viceordførelse i anden Omgang i Gaar og gentog dér den Bemærkning, som allerede var blevet fremsat, at hele det Lovkompleks, som var vedtaget i Mandags, var i Virkeligheden intet andet end et Forslag om Kommuneskatsbetaling. Jeg har ikke noget imod, at det ærede Medlem fører den Tanke ret stærkt frem, at ved dette Forslag bliver Kommuneskatten betalt, og saa kan det ærede Medlem jo komme til at tænke over, hvem der har Fordelen heraf, de, for hvem Skatten bliver betalt; men maaske var det ogsaa rimeligt for ham at tænke paa, at i det Øjeblik dette ikke skete, vilde det økonomisk set blive overordentlig vanskeligt for de ikke saa særdeles mange, som har noget, i Kommunerne her i Landet. Jeg tror, at de meget skarpe Kritikere af den Ordning, der er blevet gennemført, ogsaa i den kommende Tid skulde sende en lille Tanke hertil og saa maaske kunne regne ud, hvorledes denne Lov i Virkeligheden virker.

Til det ærede Medlem Hr. Krag vil jeg videre gerne sige, at naar han sagde, at man ingen Sikkerhed havde for Skattelettelse med Hensyn til Amtsskatterne, saa har vi den Sikkerhed i Aar, saaledes som det jo blev tydeligt for enhver forleden Dag. Og naar det ærede Medlem ønskede at svare paa mine Bemærkninger om Amtsskatter, saa sprang han lige med et over og talte om Hjælpekasser. Han kunde ikke paa nogen bedre Maade vise, at jeg i Virkeligheden havde Ret i, at Arbejdet med Amtsskatterne, som var begyndt 1927, havde ligget stille i omtrent et Par Aar og var ikke blevet til noget af den Grund, som jeg skildrede forleden Dag.

Naar det ærede Medlem Hr. Krag endelig prøvede paa, for at gøre det bedre, at sige, at det konservative Parti havde ved dette Forlig opgivet sin Adgang til selvstændig Politik, vil jeg blot for en Ordens Skyld, fordi det ærede Medlem maaske ikke har hørt det — det ærede Medlem har jo overhørt og overset saa uendelig meget i denne Uge —, sige til ham, at denne Paa-stand har jeg allerede een Gang paa tilstrækkelig tydelig Maade tilbagevist.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Til den højtærede Justitsminister vil jeg gerne sige, at han i Forbindelse med Spørgsmaalet om Guldudførselsforbudet stadig taler om noget andet, end jeg har spurgt om. Det, jeg i denne Forbindelse har talt om, er Spørgsmaalet om Berettigelsen af dette Forbud og ikke Spørgsmaalet om Betimeligheden. I 1914 var Seddelen løst fra Guldets, da Forbudet udstedtes, derfor var det berettiget; i 1931 var dette ikke Tilfældet, og derfor burde den højtærede Justitsminister, naar han vilde udstede et saadant Forbud, have paa kaldt Rigsdagens Medvirken.

Jeg takker den højtærede Statsminister for Redegørelsen angaaende „Isvirki“ og Sildeekspeditionen. Jeg har aldrig tvivlet om det ærede Medlem Hr. Hendriksens store Interesse for denne Sag og gode Indsats for dens Gennemførelse i afvigte Sommer. Det Spørgsmaal, som denne Ekspedition har optaget til Løsning, ligger jo ogsaa indenfor det ærede Medlem Hr. Hendriksens forretningsmæssige Omraade. Hvad min uhørte Behandling af Andelsselskaberne angaar og de Taarer, som den højtærede Statsminister græd derover under Henvisning til de fattige Fiskere, skal jeg sige, at dette gør ikke det allerfjerneste Indtryk paa mig, dertil har den højtærede Statsminister ved lignende Lejligheder grædt for tidt med lige saa ringe Grund.

Begrundelsen for min Forespørgsel om „Isvirki“ hviler sikkert paa det Faktum, at Staten har anbragt 12 Gange saa meget som andre tilsammen i dette Foretagende, ca. 1 Mill. Kr. Derfor er det rimeligt, at der ogsaa i denne Sal bliver givet en Redegørelse for dette Selskabs Forhold, og jeg er meget tilfreds med Tilsagnet om, at der i alle Enkeltheder vil blive redegjort for dette Selskab og for afvigte Sommers Fiskeekspedition overfor Folketingets Finansudvalg.

Jeg maa sige, at den Udtalelse, som den højtærede Statsminister dernæst fremsatte overfor mig, forbavtede mig ikke lidt. Den højtærede Statsminister sagde i Aabningstalen, at der maatte planlægges saadanne Foranstaltninger, som kan tjene til Sikring imod Virkningerne af fremtidige Kriser; den højtærede Statsminister sagde, at man vilde iværksætte en Overvejelse angaaende Foranstaltninger, der i Fremtiden kan sikre Besidderne af danske Landejendomme en fuldt selvstændig Stilling; den højtærede Statsminister bebudede Foranstaltninger til Hindring af Overkapitalise-